HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אם גט קודם לכתובה. הכי כתב לה כתובה שניה כשהחזירה: **מתני' כתובה קיימת.** שכתב לה כשהוא קטן ולגבי גר כתובה שכתב לה בהיותו עובד כוכבים: **גמ' אלא מנה מאתים.** שהן תנאי ב"ד לחלוט בשטר לא גזיל ממשעבדי למוקדם הוא ואתי להאי שטרא והא על כרחך לא גזיל ממשעבדי דעלמא הוא: **חידוש.** קטן מהשגדיל וגר משגתגייר אם הוסיפו כלום על כתובה לשטוה: **מה שחידשו.** וקא סלקא דעתין מה שחידשו על מנה מאתים: **אף מה שחידשו.** על תוספת לשטוה: **אלוה מילתא.** על כל הכתוב בשטר כתובה:

הדרן עלך הכותב

מי שהיה נשוי. יורשי הראשונה אם מתו נשיו מחריו עד שלא הספיקו לגבות: **גמ' לשטוה ומה.** במיו נשא שניה ומת הוא ויורשי הראשונה גוין ותובעין כתובת בנין דכרין כמו שגביו (לעיל דף נג:) בנין דכרין דיהויין ליכי מינאי כו' או רוצים למלוך ירושת מגיסה: **שניה ויורשיה קודמין.** שהיא בעלה מוכ שגל לשטוים בגין לירש את מגיהן דהא מיגון ירתון תנן לפיכך פורעין את כתוב תחילה והשתא ירושה: **גמ' מדקתני ליגת דקודמת ולא קתני כו'.** ועל כרחך כשגין אם שגל כדי כתובה אחת קאמר דאי לא מאי נפקא מינה דקודמת: **ת"ש.** קודמת לכתחילה אבל אם קדמה שניה ותפסה לא מפקינן מינה: **לגמרי.** שגין לשניה כלום: **לדגמן בן קודש נגת.** ועל כרחך קודש לגמרי הוא: **לחידי.** דבעי למיתני סיפא שניה ויורשיה ליגת דקודמין ולא שייך למיתני בה אם קדמו ותפסו אין מוציאין מידם דהא ודאי אוכלא מוקמינן אם תפסו והמזיקן בקרקע דהא נכסי מיגת דשעבוד לשטר דבעל חוב:

שניה ותפסה אין מוציאין מידה מכלל דאי קדמה שניה ותפסה מפקינן מינה שמע מינה בעל חוב מאוחר שקדם וגבה מה שגבה לא גבה לעולם אימא לך מה שגבה גבה [ג] **איידי דתנא שניה ויורשיה קודמין ליורשי הראשונה תנא**

לא שנו אלא מנה ומאתים כו'. ות"ת ת"כ מתי קמ"ל מתני' שעל מנת כן קיימה לפי' לא כתב לה מעולם יש לה כתובה וליכא למימר דלמשמועינן דטרפא ממשעבדי מע"ג דליית ליה קלא שטרא והא על כרחך לא גזיל ממשעבדי דעלמא הוא ואתי לטרוף לקוחות מה שמכר קודם שנתגיירה ולפוטרופוס קודם שהגדיל וי"ל דלמשמועינן היכא דנפקא מתולה מע"ג [ד] דכשגדלה או נתגיירה כבר היא בעולה לפי' הכי יש לה כתובה מאתים שעל מנת כן קיימה שיהא עכשיו כמחלת ניסואים:

הדרן עלך הכותב

[ה] **מי שהיה.** מדקתני הלשטוה קודמת מכלל דמי

קדמה שניה ותפסה לא מפקינן מינה. מע"ג דנסיפא קתני קודמין ליורשי לשטוה והתם לפי' קדמו יורשי לשטוה ותפסו מפקינן מינייהו כדמשמע נסמוך דפסיפא ליה להת"ס דמוליאין מידה הטוה ניחא דליכא למימר דמיירי דתני ריש קודמין תנא נמי נסיפא קודמין: **שמע** מינה **בעל חוב מאוחר שקדם וגבה מה שגבה גבה.** תימה מה נסברא היא זו לא יהא בעל חוב לא לקוח דמלוקח גופיה קטריך בעל חוב לשטון ותיכף לשת"ס דבעל חוב מאוחר עדיף מלוקח לא תגעול לא נפני לוין וכן לכתובת אשה מאוס מיגא וכי תימא מי מה שגבה גבה מיכא נעילת דלת מבע"ח הלשטון לא היה הולך ויכול לקדוש לא יימנע מלהלוות אבל מי מה שגבה לא גבה מיכא נעילת דלת שמפסיד בע"ח מאוחר לגמרי מע"ג דבריש פרק שני דערכין (דף ו:) אמרינן היו בידו ה' סלעים ואמר ערכי עלי ונתן ד' לשניה ואחת לשלשונה יצא ידי שמיטן מאי טעמא בעל חוב מאוחר שקדם וגבה מה שגבה גבה פי' דכשנתן ד' לשניה היינו כפי אשר תשיג ידו שלא היה יכול ליתן החמישית לערך שניה לפי שהיה מעונבד לשלשונה וכשנתן אחת לשלשונה נמי יצא כפי אשר תשיג ידו שלא היה לו יותר שכבר נתן לשניה ומה שגבה גבה וה"ה אחת לשניה ואחרנא לשלשונה ומ"מ מזיון התם לאמרי' בע"ח מאוחר שקדם וגבה מה שגבה גבה מע"ג שלא שייך התם נעילת דלת ולקמן פריך לה ר"ח להת דמסקי בשילהי פירקין דמה שגבה גבה לא גבה לכו"ע והתם אמרינן מה שגבה גבה ותירץ דגבי הקדש ודאי מה שגבה גבה לחין לת הכל (ב"ק דף נג: ושם) קדמו בעלי חובות והגביהו בין אחד בין הרבה עד שלא חזיק בין חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד עד שלא חזיק חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד עד שלא חזיק חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד עד שלא חזיק ואפי' חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד עד שלא חזיק חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד עד שלא חזיק חזיק עד שלא חזיק אחד ואחד עד שלא חזיק